

ΓΝΩΜΗ

ΕΝ ΟΙΔΑ...

ΙΩΑΝΝΑ ΣΟΥΦΛΕΡΗ
soufleri@tovima.gr

Ο Φλόριαν Κράμερ (Florian Krammer) είναι αυστραοαμερικανός ιολόγος με ειδίκευση στην ανάπτυξη εμβολίων και εργάζεται στην Ιατρική Σχολή Ischan του «Mount Sinai» στη Νέα Υόρκη. Εκτός από ιδιαίτερα εργατικός και ενδεδειγμένος στη μελέτη της αλληλεπίδρασης του ανθρώπινου ανοσοποιητικού συστήματος και των εμβολίων ενάντια στον SARS-CoV-2, κατά τη διάρκεια της πανδημίας ο Κράμερ υπήρξε ενεργός και στα κοινωνικά δίκτυα. Και όπως γνωρίζουν οι πολλές χιλιάδες ακόλουθοί του στο Twitter, οι απόψεις του ήταν πάντοτε εμπεριστατωμένες και ξεκάθαρες.

«Δεν έχω πολλά να πω για την ευλογία των πιθήκων. Ως ιολόγος δεν εξειδικεύομαι στους ιούς της ευλογιάς (poxviruses) και πιστεύω ότι υπάρχουν πολλοί εκεί έξω που είναι καταλληλότεροι εμού να απαντήσουν σε ερωτήσεις για το συγκεκριμένο θέμα. Βεβαίως, θα συμβάλω να διαχυθεί η πληροφορία των ειδημόνων και των ειδικών στους ιούς της ευλογιάς». Αυτή ήταν η απάντηση του Krammer σε όσους στο Twitter ανέμεναν από αυτόν να συνεχίσει τη ροή εμπεριστατωμένων και ξεκάθαρων πληροφοριών και για την ευλογία των πιθήκων. Σκεφτείτε το: είναι ιολόγος αλλά δεν είναι ιολόγος εξειδικευμένος στο γέ-

νος των ιών της ευλογιάς και θεωρεί ότι το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να σωπάσει και να αφήσει να μιλήσουν άλλοι, καταλληλότεροι αυτού.

Δεν θα υποκύψουμε στον πειρασμό να συγκρίνουμε τον Κράμερ με εγχώριους «ειδήμονες» επί παντός του επιστητού οι οποίοι συχνά-πυκνά κοσμούν τους τηλεοπτικούς δέκτες μας. Θα παραπέμφουμε μόνο στο εξαιρετικό βιβλίο της Ιταλίδας ελληνίστριας Andrea Marcolongo «Η υπέροχη γλώσσα: 9 λόγοι για να αγαπήσεις τα αρχαία ελληνικά» (εκδόσεις Πατάκη, μετάφραση Άννα Παπασταύρου). Στην αναφορά της στα πολυθεματικά ρήματα (σελίδα 48), η συγγραφέας επιλέγει τα ποικίλα θέματα του ρήματος «ορώ» (κοιτάζω τώρα) για να καταδείξει πώς μέσω αυτών οι αρχαίοι Έλληνες αντιλαμβάνονταν τον κόσμο. Μετά το «όψομαι» (έχω πρόθεση να κοιτάξω, θα κοιτάξω) και το «είδον» (είδα) η Marcolongo φτάνοντας στο «οίδα» σημειώνει: «Οίδα, “ξέρω”- γιατί κοίταξα προσεκτικά και τώρα ξέρω, τελεία». Και στη συνέχεια δεν κρατιέται να μη σχολιάσει σε παρένθεση: «Υπέροχο ε; Αν αυτή η προσέγγιση στη γνώση εφαρμοζόταν τώρα που όλοι μιλούν για τα πάντα χωρίς να έχουν δει τίποτα και επομένως χωρίς να γνωρίζουν τίποτα, ο κόσμος θα ήταν κατά τη γνώμη μου απίστευτα καλύτερος». Το βιβλίο της Marcolongo γράφτηκε προ πανδημίας, το 2016. Το σχόλιο παραμένει οδυνηρά επίκαιρο.